

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4Er/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415201939
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Spurný
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415201939.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, proti povinnému: I. G.Š., T.. XX.X.XXXX, F. XXX/X, XXX XX Y., vedenej pod sp. zn. EX 254/15, súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD., Exekútorský úrad so sídlom P. O. BOX 142, 977 01 Brezno pre pohľadávku 1.285,80 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd námietky povinnej z a m i e t a .
Súd námietky povinnej proti trovám exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd poverením z 12.3.2015 poveril exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.285,80 EUR s príslušenstvom a zmluvnou pokutou na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-1285/14-LP zo dňa 08.10.2014.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku /ďalej len EP/, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprístupná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd námietkam vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastal v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietať aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Exekútor predložil súdu dňa 20.04.2015 námietky povinnej proti exekúcii, ktoré povinná podala v zákonnej lehote. V námietkach povinná poukazuje na rozhodnutie NS SR z 27.02.2013 sp. zn. 5Cdo

232/2012 kde sa konštatuje, že rozhodcovský rozsudok je ako exekučný titul v rozpore so zákonom v prípade, ak je vydaný v spotrebiteľských veciach na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzavretá neplatne, alebo nebola uzavretá vôbec, čo má za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Povinná uvádza, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá zároveň predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a vzhľadom na túto skutočnosť nie je rozhodcovský rozsudok platným exekučným titulom. Podľa povinnej je rozhodcovská doložka neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu musí spotrebiteľ vo svojich dôsledkoch nezvratne podrobiť, a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre neho nepredvídateľný, pričom má vážne pochybnosti o nestrannosti rozhodcovského procesu. Povinná taktiež uvádza, že jej bola upretá možnosť výberu rozhodcu ako aj miesta rozhodcovského konania, čo je pre vzdialenosť neprijateľné a odradzujúce.

Vzhľadom k neprijateľnej rozhodcovskej doložke povinná žiada, aby súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z rozsudku Súdneho dvora (ES) C 40/08 - Asturcom. Rovnako žiada naplniť ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali. (čl. 6 ods.1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Povinná následne v námietkach uvádza, že vymáhaný nárok vyplýva zo zmluvy o úvere č. 8500009739, ktorá je predmetom konania na okresnom súde Žiar nad Hronom vo veci žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a ochranu spotrebiteľa zo dňa 1.11.2013 pod sp.zn. 18C/70/2013. V uvedenej veci bol vydaný Okresným súdom Žiar nad Hronom dňa 1.8.2014 rozsudok, ktorým bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, a to rovnako z dôvodu jej neprijateľnosti. Následne oprávnený PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. podal žalobu v tejto veci na rozhodcovský súd. Rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom exekučného konania bol povinnej doručený v čase, keď bola v poslednom mesiaci tehotenstva a lehota na podanie opravného prostriedku uplynula počas hospitalizácie v pôrodnici. Z uvedeného dôvodu sa povinná domáha svojho práva aj žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Oprávnený vo svojom vyjadrení voči námietkam povinnej uvádza, že postup uzatvárania akejkoľvek zmluvy primárne vyplýva z právnej úpravy mechanizmu uzatvárania zmluvy (§ 43a a nasl. Občianskeho zákonníka). Návrh zmluvy predkladá jedna strana, druhá ho buď akceptuje alebo nie. Povinná sa rozhodla rozhodcovskú zmluvu uzavrieť, hoci z nej jednoznačne vyplýva - a to priamo z úvodných ustanovení zmluvy, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. To neznamená, že sa tým vzdáva nejakých práv, zhoršuje si svoje postavenie a podobne. Nie je potom celkom zrejmé, aké by malo byť znenie rozhodcovskej zmluvy bez dohody zmluvných strán o tom, ktorý rozhodcovský súd bude spory zo zmluvy o úvere riešiť, s dodržaním ustanovení Občianskeho zákonníka o určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Rozhodcovská zmluva obsahuje ustanovenia (hoci ich navrhol veriteľ), ktoré umožňujú spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, resp. následným úkonom túto jednostranne zrušiť (ods. 2 a7).

Oprávnený ďalej uvádza že tvrdenie povinnej, že si osobitne nevyjednala rozhodcu za zavádzajúce, vzhľadom k tomu, že v zmysle čl. 6 rozhodcovskej zmluvy mala možnosť navrhnúť osobu rozhodcu zapísanú v zozname rozhodcov rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia. Napriek výzve rozhodcovského súdu, osobu rozhodcu povinný nenavrhol, a svoje právo v rozhodcovskom konaní vyplývajúce z rozhodcovskej zmluvy nevyužil.

K výberu rozhodcu resp. fóra, kde sa spor bude riešiť, dochádza až pri podaní obžaloby. Tento výber robí strana podávajúca obžalobu. Obe zmluvné strany majú v zmysle úpravy ich vzájomného vzťahu rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť a rovnaké postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. To znamená že rozsah oprávnení žalobcu je rovnaký bez ohľadu na to, či ide dodávateľa alebo spotrebiteľa. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ, potom aj on určuje fórum, v prípade voľby rozhodcovského konania rozhodcovský súd.

Rozhodcovská zmluva č. 8500009739 je samostatný právny úkon, ktorého existencia nebola podmienená uzavretím úverovej zmluvy. Jedná sa o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy.

Oprávnený ďalej poukazuje na bod č. 2 rozhodcovskej zmluvy, z ktorého výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z bodu č. 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Povinný mal teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Tieto tvrdenia oprávnený opiera o rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 31.01.2014 sp.zn. 8CoE/4/2014 a rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2013 sp.zn. 1CoE/328/2013 v ktorých sa uvádza, že spotrebiteľ mal právo výberu, nakoľko mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť.

Oprávnený vo vyjadrení poukazuje na to, že z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, nezrovnalostí nárokov medzi zmluvnými stranami atď.

Okresný súd podľa § 50 ods. 1 EP preskúmal námietky povinného, ako aj vyjadrenie oprávneného k námietke povinného, a následne námietky povinného zamietol, nakoľko ich považuje za neodôvodnené a neopodstatnené.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že oprávnený sa domáha vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-1285/14-LP zo dňa 08.10.2014. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500009739 uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 02.02.2012. V ten istý deň, ako bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, oprávnený s povinným uzatvorili aj Rozhodcovskú zmluvu č.8500009739.

V článku 2 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej doložky zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný.

V článku 3 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Podľa čl. 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Súd môže skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, buď na návrh účastníka konania lebo aj bez návrhu v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti, ktorú mu ukladá priamo zákon. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ teda súd zistí, či už na základe podania účastníka konania alebo z vlastnej iniciatívy, že exekučný titul, predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť. V nadväznosti na uvedené okresný súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ust. § 53 ods. 1 veta prvá zakotvuje všeobecnú zásahu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné, t.j. o neprijateľné zmluvné podmienky nejde vtedy, ak sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa pritom v zmysle § 53 ods. 2/ Občianskeho zákonníka nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

Zo zmluvy o úvere uzatvorenej 02.02.2012 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je zrejmé, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky a aj s právom EÚ, keď skúmal rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

V prejednávanej veci rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 02.02.2012. Zo samostatne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že ide o medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t.j. Zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy. Táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na zvláštnom liste, podpísanom oprávneným aj povinným. Aj keď bola Rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa vpisujú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník bol tiež oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

Takto uzavretá Rozhodcovská zmluva nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd. Práve umožnenie výberu súdu, či už rozhodcovského alebo všeobecného žiadateľom, dohodnutý zmluvnými stranami v poslednej vete čl. 3 Rozhodcovskej zmluvy, je dôkazom o tom, že takýmto žalobcom môže byť rovnako veriteľ ako aj dlžník- spotrebiteľ, preto takéto dojednanie nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky.

Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd považuje Rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul za individuálne dohodnutú, preto na ňu nie je možné aplikovať ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve spôsobujúcich jej neplatnosť.

Povinná taktiež podala námietky proti trovám exekúcie.

Podľa § 200 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov /ďalej len EP/ trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie /§ 196/. Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel /§ 50/.

Podľa § 202 ods. 2 EP účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd /§ 45/. Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

V upovedomení zo dňa 30.03.2015 o začatí exekúcie je uvedená istina spolu s príslušenstvom, t.j. 1.844,27 EUR, z ktorej si súdny exekútor vyšpecifikoval predbežné trovy exekúcie, ktoré pozostávajú z odmeny súdneho exekútora 10 % zo základu, t.j. 221,40 EUR s 20 % DPH a hotové výdavky ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie 53,36 EUR, spolu 274,76 EUR s 20 % DPH.. V prípade neuhradenia sumy v lehote do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie budú trovy exekúcie predstavovať sumu 617,10 EUR s 20 % DPH.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z., základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak /§6, §14 až § 16/.

Podľa § 5 odsek 1,2,3 vyhlášky č. 288/1995 Z.z., odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 EUR a najviac 33.193,92 EUR. Ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1. Ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

Po preskúmaní námietok súd zistil, že námietky povinnej proti trovám exekúcie nie sú dôvodné. Predbežné trovy boli exekútorom určené v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a sú vypočítané podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Preto súd námietky povinnej zamietol, nakoľko exekučné konanie začalo na základe právoplatného, vykonateľného a právne bezvadného exekučného titulu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol, že námietky povinnej zamietla.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.